

Dronninglund Sogn. Det er en gammel Post, forsaavidt som den allerede stod paa Finantslooforslaget i Fjor. Den Gang tiltraadte Landstthinget Forslaget, og Udvalget foreslaar derfor, at det ogsaa nu tiltrædes. Til det gal Theater er der foreslaaet at indsaette som en ny Post 5,500 Kr. til en dramatisk Elefskole. Ogsaa denne Post er en Gjenganger fra i Fjor. Der blev nemlig da bevilget af Landstthinget 5,500 Kr. til Skolen. Denne Post er imidlertid strøget i det andet Thing, men vi fastholde, at man bør vedblive at støtte denne Skole. Til Fødsels- og Pleiestiftelsen foreslaas 54,176 Kr. til Dækning af den Underbalance, der fremkommer ved Driften af Fødsels- og Pleiestiftelsen. Naar Stiftelsen ikke faar Tilskudet, er den nødsaget til at bruge af Kapitalformuen, men vi finde det ikke blot urigtigt, men ligefrem utilbørligt, at den skulde tvinges dertil. Det andet Thing har ment, at man ikke skulde give Tilskudet før man var enig om Ansættelsen af Hesteskatten, som Kjøbenhavns Kommune oppebærer. Men denne Sag er endnu ikke ordnet, og vi finde det urigtigt, at Kapitalformuen skal oppisefes, medens Forhandlingerne om dette Punkt staar paa. Under Seminariefonden er der stillet Forslag om, at der bevilges 2,400 Kr. til Uddannelse af Vinterlærere paa den tidligere Højskole i Stabj i Ringkjøbing Amt. Denne Skole holdes i det særegne Diemed at uddanne Vinterlærere, som gaa omkring i de fattige Sogne, navnlig i Vestjylland og give Undervisning. Hertil har Landstthinget tidligere hvert Aar bevilget Penge, og Udvalget finder Grund til ogsaa i Aar at støtte Skolen. I Henhold hertil tillade vi os at anbefale det høie Thing at tiltræde de af den høitærede Minister stillede Forslag.

Vi komme dernæst til en Konto, som angaar Tilskud til Folkehøjskolerne, hvilket Tilskud af Regjeringen er ansat til 130,000 Kr. Det andet Thing har imidlertid forhøiet Tilskudet til 155,000 Kr., men Flerparten i Udvalget har ikke fundet nogen Grund til at gjøre Forandring i Regjeringens Forslag, som ogsaa stemmer med, hvad Landstthinget tidligere har vedtaget i det her nævnte Diemed, og det indstiller derfor, at Summen føres tilbage til den tidligere Størelse. Jeg skal derpaa omtale et Vædringsforslag, som har været stillet i det andet Thing, og som omhandler Rejsunderstøttelser til Videnskabsmænd og Kunstnere. Efter Ministerens Forslag er Summen forhøiet med 1000 Kr. for at sætte de statsvidenskabelige Professorer i Stand til at rejse i Udlandet i videnskabelige Diemed.

Det er naturligtvis Noget, som Udvalgets Flerpart i høie Grad kan sympathisere med, og derfor slutte vi os gjerne til det stillede Forslag. Vi finde kun, at det kunde være heldigt, om der i det Hele taget blev givet Professorerne og særlig Videnskabsmænd Anledning til i høiere Grad, end det nu er Tilfældet, at kunne rejse i videnskabelige Diemed i Udlandet. — Paa Sorø Akademis Udgiftskonto er bevilget 1,000 Kr. som Bidrag til Høibergs Realskole i Helsingør til Oprettelse af Friplasser. Der er imidlertid allerede en Latin- og Realskole i Helsingør, hvortil Statskassen yder Bidrag. Det er et lidt usædvanligt Tilfælde — jeg veed ikke, om det er forekommet før — at der paa en Gang gives Bidrag til en privat Realskole og til en kommunal Realskole i samme By, men i ethvert Fald finde vi ikke, at det er begrundet i dette Tilfælde at optræde paa en saa særegen Maade, og vi mene derfor, at Tilskudet bør udgaa. Det er disse Bemærkninger, jeg paa Udvalgets Flerparts Vegne har at gjøre med Hensyn til § 21.

Th. Nielsen: Jeg skal tillade mig paa Mindretallets Vegne at fremsøre nogle Bemærkninger i Anledning af de Vædringsforslag, som Mindretallet ikke har kunnet tiltræde. Hvad angaar Vædringsforslaget under Nr. 6 til § 21, er det, som allerede den ærede Ordfører har bemærket, en gammel Bekjendt. Der er af Folkethinget vedtaget en Sum paa 25,000 Kr. af Stiftsmidlerne til Understøttelse af Lønningerne ved smaa Præstekald, og disse Penge skulle anvendes saaledes, at Lønningen for Præstekaldet ikke maa overstige 2,400 Kr. Understøttelse iberegnet. Denne Post skriver sig jo fra den Tid da Fischer var Kultusminister, idet der da blev truffet et Arrangement i den Retning. I 1888 kom imidlertid forskellige Stridsspørgsmaal frem. I og for sig vil jeg sige, at jeg ikke vilde tillægge det nogen større Vægt, om dette Vædringsforslag blev vedtaget, naar man blot ikke derved paa en Maade foregreb Præstelønningsloven. Jeg kan ikke negte, at jeg næsten kunde ønske i den Anledning at stille en Forespørgsel eller rettere gjøre en Hensøgning til den høitærede Minister, om han ikke mener, det snart var paa Tiden igjen at fremkomme med Præstelønningslooforslaget. Jeg kan dog ikke nu tro, at der længer vil være de Vanskeligheder til Stede for at komme til et Resultat med Hensyn til denne Sag, som der tidligere har været, og i ethvert Fald er det sikkert, at jo mere man giver bort af Stiftsmidlerne til Udvæbning, jo mere foregri-